

»Eg ætlaði, at eingin skuldi vita av tí ...«

21. august vóru 50 ár síðani Maria Jacobsen (Maria í Trøðini) svam úr Nólsoy til Havnar

4. august 1937 ber *Dimmalætting* tey tíðindi, at ein 18 ára gomul genta úr Vági hevur svomið av Økrum og inn á keiina í Vági. Hon hevði hálvanannan tíma um teinin, sum er uml. 4 km.

Blaðið veit eisini at siga, at gentan var ikki meiri lúgvað av túrinum enn so, at hon helt seg vera føra fyrri at svimja aftur á Akrar; *Dimmalætting* leggur fyrjáltandi afturat, at henda unga »havfrúgvín« man hava frískar vónir um at seta aðrar svimji-rekordir.

Arið eftir — tann 21. august 1938, t.v.s. fyrri júst 50 árum síðani — sló henda sama genta sína egnu rokord: hon svam úr Nólsoy til Havnar. Gentan var tann tá 19 ára gamla Maria Jacobsen, — ættað av Glyvrum, dóttir Mathildu og Martin á Sýnini. Hon gjørdist kend um alt Føroya land og bløðini gjørdur nógv burturúr hendingini.

Maria eitur í dag Maria Joensen og verður vanligi rópt Mia í Trøðini. Hon verður 70 fyrsta dagin í »Tað nýtist tær ikki at skriva!«, og fert tú í svimjihöllina í Vági, so kanst tú vera vissur í at hitta hana — ikki uppi á turrum, men í hýlinum.

Hon svimur hvønn dag, hollin er opin, t.e. 4–5 ferðir um vikuna. 1000 metrar hvønn vegin. Hvarja ferð hon hevur svomið 100 metrar, so fer hon upp og kavar so.

Tað var ikki við hennara vilja, at so nógv varð gjørt burturúr: Mia: — Eg hevði avtalað við ein mann inni á Glyvrum (ein javnaldri hjá Miu, Jens við Stein nevndur), at hann skuldi fylgja mær í báti, og eg ætlaði ikki, at nakar skuldi vita meira um tað.

Men ein skyldkona Miu, Inga hjá Wenzel — hon var eisini av Glyvrum, gift til Vágs og var seymikona har — hon visti um ætlanina. Inga segði Miu, at hon fór ikki einsamøll norður um fjørð til hetta, so Inga kom við.

Petur Háberg, sum var blaðmaður á *Tingakrossi*, frætti á henda hátt um ferðina (tey bæði Inga vóru skyldfólk). *Tingakrossur* (Petur Háberg og Eivin Is-holm) tók uppá seg at skipa fyrri svimjingini.

Tað frætist skjótt, at blaðið hevði sett út steyp til tann, sum kundi vinna á Nólsoyarfirði, og at steypurin var at siggja á Kongabrunni hjá Niels L. Arge.

Í blaðnum leygardagin 20. aug. skrivur *Tingakrossur* á forsiðuni, at »Maria Jacobsen av Glyvrum ættar at svimja um Nólsoyarfjørð« og heitir á fólk um at hyggja á uppsøgnum í býnum, hvørt tað verður sama dag (leyg-ardagin) ella sunnudagin.

Poul Petersen, ítróttarráðgevi, hevur á fundi friggja-kvöldið fyrri tikið uppá seg at skipa fyrri sjálvari ferðini: Ymiskar vóru metingarnar um, hvarani á Nólsoynni hon skuldi svimja og hvussu streymurin skuldi brúkast.

Í samráð við nólsoyingar, serliga J.P. Petersen, keypmann, verður avrátt, at svimjast skuldi leygardagin kl. 16.00, men vedrið var ólagaligt, so svimjingin varð útsett til sunnudagin.

Sunnudagin kl. 16.22 leyp hon so á bláman av Skarva-kletti úti í Nólsoy eftir ráðum frá J.P. Petersen. Mia: — Tað róði ein lítill bátur undan mær — ein gamal nólsoy-

